

ماجرای امتناع ستاره آمریکایی از بازی در فیلمی با سرمایه گذاری «بن سلمان» و یادآوری تناقض های روشنفکری ایرانی

سرمایه گذار فیلم شما کیست؟

صفحه ۱۳

یکشنبه ۶ آبان ۱۳۹۷ ■ ۱۸ صفر ۱۴۴۰ ■ ۲۸ اکتبر ۲۰۱۸ ■ سال دهم ■ شماره ۲۵۷۰ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

معرفی کتاب «به سفارش مادرم» اثر احسان حسینی نسب

به سفارش جامانده‌ها...

صفحه ۱۲

VATAN-E-EMROOZ ■ VoL.10 ■ No.2570 ■ Sun.Oct.28, 2018 ■ ISSN:2008-2886

۱۱۷۹ سال و ۲۳۵ روز گذشت

تیتراهای امروز

«وطن امروز» از تداوم رویکرد پنهان کاری وزارت امور خارجه این بار در ماجرای اخراج دیپلمات ایرانی از فرانسه گزارش می‌دهد

دیپلماسی دولا دولا!

صفحه ۵

نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی از طریق آسمان عربستان و بحرین به عمان سفر کرد

قمار حکام عرب در بازی باخته

صفحه ۱۵

نوبخت برداشت خلاف ۳۰۰ میلیون دلاری از صندوق توسعه ملی را پذیرفت و قول داد آن را بازگرداند

برداشت اشتباهی!

صفحه ۳

پروندهای درباره فعالیت ترور بسم در مرزهای سیستان و بلوچستان

دوئل مزدوران با امنیت

صفحات ۱۱۰۶

سفرنامه

#حب_الحسین_یجمعنا

حسین قدیانی

سال‌ها پیش که در کپهان، چند صبا‌خی مسؤول صفحه دفاع مقدسی «فرهنگ مقاومت» بودم و ایضا مجله «یاد ماندگار» را با همت رفقای چون احسان محمدحسینی در حوزه جبهه و جنگ و شهادت درمی‌آوردیم، زیاد می‌رفتم خانه پدران و مادران شهدا؛ بعضا در روستاهایی مثل «کوتنا»، «شهدی‌آباد»، «شیرود» و «واسپول» که جملگی در مازندران باشند! اولی حوزه علمیه هم داشت با کلی شهید روحانی؛ دومی از بس شهید داشت، اسمش شده بود همان که نوشتیم! سومی زادگاه جمعی از شهدا از جمله علی‌اکبر شیروزی بود که مکرر برای‌تان شرح دیدارم با مادر این خلبان رشید را نوشته‌ام! آخری هم وسط جاده چالوس بود و فرعی «الیردلیت» که کمی بالاتر از مرز آباد باشد. الغرض! تعجب می‌کردم از دیدن تصاویر امام و حضرت آقا روی تاقچه‌های زیبای خانه‌های روستاهایی که بعضا خیلی صعب‌العبور بودند! با خود می‌گفتم «ببین چگونه پیام مردان الهی، کوه‌ها و جنگل‌ها و رودخانه‌ها را شکافته و بین مکتب عزت‌مدار شهادت تا کجاها نفوذ کرده که حتی صدای پیر جماران را، جوان روستایی ساکن در بلندی ارتفاعات شمال هم می‌شنود!» القصد! دیشب نجف بودم و شب پیشش امام را در مرز جذابه، جوانی عراقی گیر داد که «خادم‌الحسین هستم و خادم زوار اربعین اباعبدالله! امشب بیا امام، میهمان ما باش و چای، میوه، شام، استراحت و دوش و چه و چه و فردا هم که نجف!» جز جن و همسر، مرد و زن دیگری را نیز میهمان کرده بود که شرحش را در مجازستان نوشته‌ام! اینجا اما برای شما مخاطبان عزیز «وطن امروز» می‌خواهم بنویسم؛ سالیانی می‌شود که از دیدن تصاویر خمینی و خامنه‌ای حتی در کشورهای منطقه مقاومت نیز تعجب نمی‌کنیم! و از تقدیم روضه جوانان بحرینی به شهید محسن حججی تعجب نمی‌کنیم! تا همین چند سال پیش، میان ایران و عراق، جنگی بود که ۸ سال هم طول کشید، هر چند ایرانی بود که برای صدام می‌جنگید و عراقی بود که برای خمینی!

ادامه در صفحه ۱۲

فرآیند انتخاب سومین شهردار در شورای پنجم شهر تهران

کلید خورد

شهردار جدید جدید!

■ سخنگوی شورا: فهرست بلندی از کاندیداهای شهرداری تهیه می‌شود

با قطعی شدن رفتن محمدعلی افشانی از شهرداری پایتخت، اظهارنظرهای گوناگون و متفاوتی از سوی چهره‌ها و اعضای شورای شهر مطرح می‌شود، اظهاراتی که همگی ۲ ویژگی مهم دارد؛ یکی اشاره به نام «محسن هاشمی» در بین گزینه‌های احتمالی برای شهرداری پایتخت و دیگری تمایل بیشتر اعضای شورای شهر تهران به ماندگاری وی در سمت ریاست شورا. در تازه‌ترین اظهار نظرهای انجام شده درباره روند انتخاب شهردار

صفحه ۴ را بخوانید

ماجرای ترزا می و توصیه وینستون چرچیل

شلیک به دموکراسی با صدا خفه‌کن انگلیسی!

۱- از زمان همه‌پرسی سال ۲۰۱۶ میلادی تاکنون، مقامات ۲ حزب محافظه‌کار و کارگر انگلیس، ضمن القا و بیان گزاره‌های سلبی و منفی درباره عواقب و آثار خروج انگلیس از اتحادیه اروپایی، رای مثبت شهروندان این کشور نسبت به خروج از اتحادیه را زیر سوال برده‌اند. به عبارت بهتر، مقامات انگلیسی با «هدایت غیرمستقیم داده‌ها» به سوی افکار عمومی انگلیس، زمینه را برای تغییر نظر شهروندان این کشور در قبال مسأله بریگزیت فراهم کرده‌اند. در این‌باره میان برخی سیاستمداران انگلیسی مانند «تونی بلر» و «ترزا می» همکاری مستقیمی وجود داشته است. بریگزیت از معدود پروژه‌ها در انگلیس محسوب می‌شود که «دولت مستقر» و «دولت در سایه» این کشور هر ۲ نسبت به آن نظر منفی دارند. از این رو هدایت افکار عمومی در مسیر مخالفت با خروج از اتحادیه، مسأله‌ای غیرقابل انتظار به نظر نمی‌رسد!

۲- در قبال بریگزیت، شاهد «مهندسی معکوس» موضوع از سوی می و دیگر مقامات دولتی و حتی غیردولتی انگلیس هستیم. در مهندسی معکوس، معمولاً از «پاسخ» به «سوال» می‌رسند! این قاعده در قبال بریگزیت نیز صادق است. مقامات انگلیسی پاسخی به نام «عواقب سخت خروج از اروپا» را از سال ۲۰۱۶ تاکنون در میان افکار عمومی کشورشان تثبیت کرده‌اند و سپس سعی دارند از این پاسخ، به سوال اصلی مدنظر خود برسند؛ اینکه: «آیا با توجه به آثار و تبعات فاجعه‌بار خروج از اتحادیه، لازم است بریگزیت تحقق پیدا کند؟»

بازگشت به نقطه قبل از همه‌پرسی سال ۲۰۱۶ است. ۴- سیاستمداران انگلیسی و اروپایی درصددند افکار عمومی انگلیس را در دوراهی «خروج سخت و هزینه‌بر» یا «بقای آسان» در اروپا قرار دهند. از این رو طی ۲ سال اخیر برخی سیاستمداران غربی موضوع امکانپذیر بودن تجدید همه‌پرسی و فراتر از آن، امکان عدم خروج انگلیس از اتحادیه اروپایی را مطرح کرده‌اند.

چندی پیش «ژوزف موسکات» نخست‌وزیر مالت در این‌باره عنوان کرد که بریگزیت در نهایت رخ نخواهد داد! قبل از آن نیز تونی بلر، نخست‌وزیر اسبق انگلیس و یکی از اصلی‌ترین مخالفان بریگزیت، صراحتاً اعلام کرد شاید خروج انگلیس از اروپا رخ ندهد! این جملات به صورتی کاملاً هدفمند از سوی افرادی مانند بلر بیان می‌شود. آنها بخوبی می‌دانند در نخستین گام برای شکل‌دهی «اکثریت نادان» در کشورشان لازم است «گزاره‌های ناممکن»، به‌صورت «ممکن» جلوه‌داده شود و در نهایت، تحقق کامل پیدا کند. بدیهی است در برهه زمانی فعلی، شاهد خیانت آشکار مقامات انگلیسی نسبت به آرای همه‌پرسی سال ۲۰۱۶ میلادی هستیم. با این حال ترزا می و همراهانش قصد ندارند «شلیک به دموکراسی» را به صورت مستقیم و بدون استفاده از «صدا خفه‌کن» انجام دهند! آنها قصد دارند چنین صحنه را به گونه‌ای انجام دهند که در نهایت، «افکار عمومی انگلیس» نقش «مطالبه‌گر» و «دولت» نقش «طاعت‌کننده» را در قبال بریگزیت ایفا کنند. کلیت تلاش مقامات انگلیسی برای چنین این صحنه، بار دیگر از ماهیت فریبکارانه آنها پرده برداشته است؛ اینکه «در غرب، دموکراسی تنها یک شعار است»!

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

پیامک خوانندگان

۱۰۰۰۲۲۳۱

خرید کالای خارجی؛

تهدید تولید ملی

0 107354 683291

یادداشت امروز

چرا راهکارهای روحانی معکوس جواب داد؟!

حسن رضایی

وقتی به بقالی سر کوچه می‌روی تا چیزی خرید کنی، باید حتما پول همراه داشته باشی. امروز را هم نسیه کنی، آقای بقال باید اطمینان کند فردا و فرداها بالاخره پولش را پس خواهی داد، در غیر این‌صورت طبعاً معامله و خریدی در کار نخواهد بود! اساس سیاست داخلی و خارجی حسن روحانی از سال ۹۲ تا کنون، همین معامله کردن بوده است. روحانی معتقد بود «در کشور ما سال‌ها و دهه‌هاست که اقتصاد به سیاست خارجی و داخلی یارانه می‌دهد، اقتصاد ما تا کی باید به سیاست یارانه بدهد؟ باید یک دهه امتحان کنیم و از سیاست داخلی و خارجی به اقتصاد یارانه بدهیم تا ببینیم زندگی، معیشت و اشتغال جوانان مردم چگونه خواهد شد».

ما هم‌اکنون قریب ۶ سال از آن دهه مدنظر آقای روحانی را سپری کرده‌ایم، نتایج اقتصادی حاصل اما اگر نگوئیم دهشت‌آفرین، حتما ترسناک بوده‌اند. تورم ماهانه ۶/۱ درصدی شه‌ریور امسال بالاترین رقم این شاخص از ابتدای سال ۱۳۷۵ بدین سو است، یعنی رکورد تورم ۲۲ سال اخیر زده شده است!

سوال این است: مشکل کجا بود و اگر در تمام این ۶ سال، سیاست به اقتصاد یارانه داده است، چرا اقتصاد همچنان دارد در خرابی، رکوردهای جدیدی ثبت می‌کند؟! به این سوال چند نوع پاسخ می‌توان داد. مهم‌ترین‌ها را اما اگر بخواهیم خیلی خلاصه مطرح کنیم اینهاست: ۱- نگذاشتند اگر نه می‌شد! ۲- یارانه واریزی سیاست به حساب اقتصاد، اساساً وجود خارجی نداشت! به‌نظر مابقی پاسخ‌های ممکن را هم می‌توان ذیل یکی از همین ۲ گزینه سامان داد. گزینه اول می‌خواهد بگوید یارانه واریزی سیاست به حساب اقتصاد، واقعی ولی اندک بود، دومی اما اساساً معتقد است چنین یارانه‌ای وجود خارجی نداشته تا به جایی واریز شود. حامیان گزینه نخست، اصطلاحاً، حامیان روحانی، فتنه‌گران سال ۸۸ و در یک کلام، جریان غرب‌گرای حاضر در جمهوری اسلامی هستند.

اینان معتقدند تنها در صورتی چرخ اقتصاد سریع می‌چرخد که بی‌توجه به سرنوشت برجام یک، برجام‌های ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷ و الی آخر را هم در زمینه شوکی، امنیتی، منطقه‌ای، حقوق‌بشر، دخالت دین در سیاست، تورقوزآباد و خلاصه! تمام پنهان‌های آمریسا و غرب را اجرا کنیم. ما اکنون هم به صورتی کاملاً زیرپوستی با پیوستن یواشکی به معاهده پاریس و اجرای یواشکی برنامه گروه اقدام مالی (FATF) از چند سال قبل با امضای غیرقانونی علی‌طیبنیا، عملاً در حال اجرای قطعه‌های دیگر همین راهبرد هستیم، لذا احتمال اینکه بعدها روشن شود همین‌جور یواشکی تا برجام ۱۰ را هم جلو رفته‌ایم، بعید نیست. چرا اما چرخ اقتصاد نمی‌چرخد و برجام یک به عنوان کلیدی‌ترین نسخه حسن روحانی و حامیش برای اقتصاد ایران، چنین عواقب دهشتناکی داشته است؟!

اگر سیاست را پول و اقتصاد را بقالی سر کوچه فرض کنیم، خواهیم گفت چرا آقا یا خانم بقال، حالا پس از ۶ سال، به جای رونق اقتصادی، رکود تورمی؛ به جای تقویت ارزش پول ملی، به آتش کشیدن ریال؛ به جای اشتغال، تعطیلی چند هزار کارگاه تولیدی و برندهای عظیم صنعتی؛ به جای آرامش اقتصادی، تلاطم لحظه‌ای و به جای کنترل تورم، نایاب شدن رب و پو‌شک روی پیشخوان مغازه‌ش گذاشته است؟! پاسخ شاید این باشد که ما در تمام این ۶ سال، به جای پول، برگ چنار به بقالی برده‌ایم! طبعاً سیاست برای آنکه به اقتصاد یارانه دهد، باید ابتدا جیب خودش به اندازه کافی پر باشد! ما وقتی از نظر سیاسی ضعیف باشیم، طبعاً پولی برای یارانه دادن به اقتصاد هم نخواهیم داشت. آقای بقال باید بفهمد اگر او گرانفروشی کند، ما ابتدا گرسنه خواهیم ماند.

دولت روحانی و اصلاح‌طلبان اما ذکر صبح و شام‌شان این است که اگر با بقال معامله نکنیم، ملت از تشنگی- و نه حداقل از گرسنگی!- شهید خواهند شد. سیاستی که «آب خوردن» یک ملت ۸۰ میلیونی را هم به رضایت بقال گرهِ می‌زند، روزی که پسرپچه عقب‌مانده بقال هم پشت دخل بایستد مجبور است در برابر اقدامات جاهلانه او نه‌تنها اعتراض نکند، بلکه متشکر هم باشد!

ادامه در صفحه ۱۲